

II

*(Acte fără caracter legislativ)***ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE****ACORD INTERINSTITUȚIONAL ÎNTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA EUROPEANĂ PRIVIND O MAI BUNĂ LEGIFERARE****ACORD INTERINSTITUȚIONAL****din 13 aprilie 2016****privind o mai bună legiferare**

PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 295,

întrucât:

- (1) Parlamentul European, Consiliul și Comisia (denumite în continuare „cele trei instituții”) se angajează la o cooperare loială și transparentă pe parcursul întregului ciclu legislativ. În acest context, ele reamintesc egalitatea ambilor legiuitori, astfel cum sunt consacrați în tratate.
- (2) Cele trei instituții recunosc faptul că au o responsabilitate comună de a oferi o legislație a Uniunii de înaltă calitate și de a se asigura că această legislație se concentrează pe domenii în care valoarea sa adăugată este cea mai importantă pentru cetățenii europeni, are cel mai înalt nivel posibil de eficiență și de eficacitate în atingerea obiectivelor comune de politică ale Uniunii, este cât mai simplă și clară posibil, evită reglementarea excesivă și sarcinile administrative pentru cetățeni, administrații și întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), și este concepută pentru a facilita transpunerea și aplicarea sa efectivă și pentru a consolida competitivitatea și sustenabilitatea economiei Uniunii.
- (3) Cele trei instituții reamintesc obligația Uniunii de a legifera doar în acele domenii și în măsura necesară, în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind principiile subsidiarității și proporționalității.
- (4) Cele trei instituții reamintesc rolul și responsabilitățile parlamentelor naționale, astfel cum sunt prevăzute în tratate, în Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și în Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (5) Cele trei instituții convin că la stabilirea agendei legislative ar trebui să se țină cont pe deplin de analiza „valorii adăugate europene” potențiale a oricărei acțiuni propuse a Uniunii, precum și de o evaluare a „costurilor non-Europei” în absența unei acțiuni la nivelul Uniunii.
- (6) Cele trei instituții consideră că consultarea publică și a părților interesate, a evaluările ex post ale legislației în vigoare și evaluările impactului noilor inițiative vor contribui la atingerea obiectivului privind o mai bună legiferare.
- (7) Pentru a facilita negocierile în cadrul procedurii legislative ordinare și pentru a îmbunătăți aplicarea articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prezentul acord stabilește principiile potrivit cărora Comisia va recurge la toate cunoștințele de specialitate necesare înainte de a adopta acte delegate.

- (8) Cele trei instituții declară că obiectivele de simplificare a legislației Uniunii și de reducere a sarcinii în materie de reglementare ar trebui să fie urmărite fără a se aduce atingere realizării obiectivelor de politică ale Uniunii, astfel cum se prevede în tratate, sau garantării integrității pieței interne.
- (9) Prezentul acord completează următoarele acorduri și declarații cu privire la o mai bună legiferare, față de care cele trei instituții își mențin pe deplin angajamentele:
- Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 - Metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾;
 - Acordul interinstituțional din 22 decembrie 1998 privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare ⁽²⁾;
 - Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽³⁾;
 - Declarația comună din 13 iunie 2007 privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie ⁽⁴⁾;
 - Declarația politică comună din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind documentele explicative ⁽⁵⁾,

AU CONVENIT DUPĂ CUM URMEAZĂ:

I. ANGAJAMENTE ȘI OBIECTIVE COMUNE

1. Cele trei instituții convin să amelioreze calitatea legiferării printr-o serie de inițiative și proceduri definite în prezentul acord.
2. În exercitarea competențelor lor și cu respectarea procedurilor stabilite în tratate și reamintind importanța pe care o acordă metodei comunitare, cele trei instituții convin să respecte principii generale ale dreptului Uniunii, precum legitimitatea democratică, subsidiaritatea și proporționalitatea, precum și securitatea juridică. Acestea convin, de asemenea, să promoveze simplitatea, claritatea și coerența la redactarea legislației Uniunii, precum și să promoveze cel mai mare grad de transparență a procesului legislativ.
3. Cele trei instituții sunt de acord că legislația Uniunii ar trebui să fie ușor de înțeles și clară; să permită cetățenilor, administrațiilor și întreprinderilor să își înțeleagă cu ușurință drepturile și obligațiile; să includă cerințe adecvate în materie de raportare, monitorizare și evaluare; să evite reglementarea excesivă și sarcinile administrative și să fie ușor de aplicat în practică.

II. PROGRAMAREA

4. Cele trei instituții convin să consolideze programarea anuală și multianuală a Uniunii în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, prin care i se conferă Comisiei competența de a adopta inițiative de programare anuală și multianuală.

Programarea multianuală

5. La numirea unei noi Comisii, cele trei instituții vor desfășura schimburi de opinii privind principalele obiective și priorități de politică ale celor trei instituții pe perioada noului mandat precum și, ori de câte ori este posibil, privind un calendar orientativ, pentru a facilita planificarea pe termen lung.

Cele trei instituții, la inițiativa Comisiei, vor elabora, după caz, concluzii comune care vor fi semnate de președinții acestora.

La inițiativa Comisiei, cele trei instituții vor realiza o evaluare la jumătatea perioadei a concluziilor comune și le vor adapta după caz.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

⁽²⁾ JO C 73, 17.3.1999, p. 1.

⁽³⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

⁽⁵⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 15.

Programarea anuală - Programul de lucru al Comisiei și programarea interinstituțională

6. Comisia va purta dialoguri cu Parlamentul European și cu Consiliul atât înainte cât și după adoptarea programului său anual de lucru (denumit în continuare „programul de lucru al Comisiei”). Aceste dialoguri vor cuprinde următoarele:

- (a) schimburi bilaterale timpurii de opinii privind inițiative pentru anul următor vor avea loc înainte de transmiterea unei contribuții scrise de către președintele Comisiei și prim-vicepreședintele acesteia care prezintă suficient de detaliat puncte de importanță politică majoră pentru anul următor și care cuprinde indicii privind intențiile de retragere a propunerilor Comisiei (denumită în continuare „scrisoare de intenție”);
- (b) în urma dezbaterii privind starea Uniunii, și înainte de adoptarea programului de lucru al Comisiei, Parlamentul European și Consiliul vor desfășura un schimb de opinii cu Comisia pe baza scrisorii de intenție;
- (c) un schimb de opinii va avea loc între cele trei instituții cu privire la programul de lucru al Comisiei adoptat, în temeiul punctului 7.

Comisia va ține seama în mod corespunzător de opiniile exprimate de Parlamentul European și de Consiliu în fiecare etapă a dialogului, inclusiv de solicitările acestora de inițiativă.

7. După adoptarea programului de lucru al Comisiei și pe baza acestuia, cele trei instituții vor desfășura schimburi de opinii privind inițiativele pentru anul următor și vor conveni asupra unei declarații comune privind programarea interinstituțională anuală („declarația comună”), semnată de președinții celor trei instituții. Declarația comună va stabili obiectivele și prioritățile generale pentru anul următor și va identifica teme de importanță politică majoră cărora ar trebui să li se acorde un tratament prioritar în procesul legislativ, fără a se aduce atingere competențelor conferite prin tratate colegiitorilor.

Cele trei instituții vor monitoriza cu regularitate pe întreg parcursul anului punerea în aplicare a declarației comune. În acest scop, cele trei instituții vor participa la dezbateri privind punerea în aplicare a declarației comune în Parlamentul European și/sau Consiliu în primăvara anului respectiv.

8. Programul de lucru al Comisiei va cuprinde propuneri legislative și fără caracter legislativ importante pentru anul următor, inclusiv abrogări, reformări, simplificări și retrageri. Pentru fiecare punct, programul de lucru al Comisiei va indica următoarele, în măsura în care informațiile respective sunt disponibile: temeiul juridic avut în vedere; tipul de act juridic; un calendar orientativ pentru adoptarea de Comisie; orice alte informații procedurale relevante, inclusiv informații referitoare la activitatea de analiză și evaluare a impactului.

9. În conformitate cu principiile cooperării loiale și echilibrului instituțional, atunci când Comisia intenționează să retragă o propunere legislativă, indiferent dacă retragerea în cauză va fi urmată de o propunere revizuită, aceasta va prezenta motivele acestei retrageri și, dacă este cazul, va preciza etapele ulterioare avute în vedere împreună cu un calendar exact și va derula consultări interinstituționale adecvate pe această bază. Comisia va ține seama în mod corespunzător de pozițiile colegiitorilor și va răspunde la acestea.

10. Comisia va lua în considerare cu promptitudine și în mod detaliat solicitările de propuneri de acte ale Uniunii din partea Parlamentului European sau a Consiliului în temeiul articolului 225 sau, respectiv, 241 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Comisia va răspunde acestor solicitări în termen de trei luni, precizând acțiunile ulterioare pe care intenționează să le întreprindă ca urmare a acestora prin adoptarea unei comunicări specifice. Dacă Comisia va decide să nu prezinte o propunere ca răspuns la o astfel de solicitare, aceasta va informa instituția în cauză cu privire la motivele detaliate, și va prezenta, după caz, o analiză a alternativelor posibile și va răspunde tuturor chestiunilor abordate de colegiitori în legătură cu „valoarea adăugată europeană”, precum și cu privire la „costurile non-Europei”.

Dacă i se cere, Comisia își va prezenta răspunsul în Parlamentul European sau în Consiliu.

11. Comisia își va actualiza în mod periodic planificarea în cursul anului și își va motiva eventualele întârzieri survenite în legătură cu prezentarea propunerilor cuprinse în programul său de lucru. Comisia va raporta periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a programului său de lucru pentru anul în cauză.

III. INSTRUMENTE PENTRU O MAI BUNĂ LEGIFERARE

Evaluarea impactului

12. Cele trei instituții sunt de acord în privința faptului că evaluările impactului contribuie în mod pozitiv la îmbunătățirea calității legislației Uniunii.

Evaluările impactului constituie un instrument menit să ajute cele trei instituții să ia decizii în deplină cunoștință de cauză și nu înlocuiesc deciziile politice din cadrul procesului decizional democratic. Evaluările impactului nu trebuie să genereze întârzieri nejustificate în procesul legislativ și nici să aducă prejudicii capacității colegiutorilor de a propune modificări.

Evaluările impactului ar trebui să analizeze existența, amploarea și consecințele problemei și chestiunea necesității unei eventuale acțiuni la nivelul Uniunii. Acestea ar trebui să evidențieze soluții alternative și, dacă este posibil, costurile și beneficiile potențiale pe termen scurt și lung, evaluând consecințele economice, sociale și pentru mediu în mod integrat și echilibrat și utilizând atât analize calitative, cât și cantitative. Ar trebui respectate pe deplin principiile subsidiarității și proporționalității, precum și drepturile fundamentale. Evaluările impactului ar trebui să se refere, atunci când este posibil, și la costul „non-Europei” și la impactul asupra competitivității, precum și la sarcinile administrative pe care le implică diferitele opțiuni, acordând o atenție deosebită IMM-urilor (principiul „a gândi mai întâi la scară mică”), aspectelor din domeniul digital și impactului teritorial. Evaluările impactului ar trebui să se bazeze pe informații corecte, obiective și complete și să fie proporționale cu sfera lor de aplicare și cu obiectivele urmărite.

13. Comisia va evalua impactul inițiativelor sale legislative și fără caracter legislativ, al actelor delegate și al măsurilor de punere în aplicare care ar putea avea efecte semnificative din punct de vedere economic, social sau de mediu. Inițiativele incluse în programul de lucru al Comisiei sau în declarația comună vor fi însoțite, în general, de o evaluare a impactului.

În cadrul propriului său proces de evaluare a impactului, Comisia va desfășura consultări cât mai extinse. Comitetul de control normativ din cadrul Comisiei va verifica în mod obiectiv evaluările impactului din perspectiva calității. În momentul adoptării inițiativei Comisiei, rezultatele finale ale evaluărilor impactului vor fi puse la dispoziția Parlamentului European, Consiliului și parlamentelor naționale și vor fi făcute publice, împreună cu avizul (avizele) Comitetului de control normativ.

14. La analizarea propunerilor legislative ale Comisiei, Parlamentul European și Consiliul vor ține seama pe deplin de evaluările impactului realizate de Comisie. În acest scop, evaluările impactului sunt prezentate astfel încât să faciliteze analiza de către Parlamentul European și Consiliu a alegerilor făcute de Comisie.

15. Atunci când consideră că este adecvat și necesar pentru procesul legislativ, Parlamentul European și Consiliul vor efectua evaluări ale impactului în legătură cu modificările substanțiale pe care le aduc propunerii Comisiei. În general, evaluarea impactului realizată de Comisie va constitui punctul de plecare pentru lucrările ulterioare ale Parlamentului European și ale Consiliului. Definiția unei modificări „substanțiale” ar trebui determinată de fiecare instituție.

16. Din proprie inițiativă sau la invitația Parlamentului European sau a Consiliului, Comisia își poate completa propria evaluare a impactului sau poate derula lucrările analitice pe care le consideră necesare. Pentru aceasta, Comisia va ține seama de toate informațiile disponibile, de stadiul la care s-a ajuns în procesul legislativ și de nevoia de a se evita întârzieri nejustificate în respectivul proces. Colegiuitorii vor ține seama pe deplin de toate elementele suplimentare furnizate de Comisie în acest context.

17. Fiecare dintre cele trei instituții are responsabilitatea de a stabili modul de organizare a propriei activități de evaluare a impactului, inclusiv resursele organizaționale interne și de control al calității. Acestea vor coopera în mod periodic schimbând informații privind bunele practici și metodologiile legate de evaluările impactului, ceea ce va permite fiecărei instituții să își îmbunătățească și mai mult metodologiile și procedurile, precum și coerența activității globale de evaluare a impactului.

18. Evaluarea inițială a impactului realizată de Comisie și toate activitățile suplimentare de evaluare a impactului desfășurate pe parcursul procesului legislativ de instituții vor fi făcute publice până la încheierea procesului legislativ și vor putea fi utilizate, în ansamblu, drept bază pentru evaluare.

Consultarea publică și a părților interesate și feedback

19. Consultarea publică și a părților interesate face parte integrantă din procesul de luare a deciziilor în deplină cunoștință de cauză și de îmbunătățire a calității legiferării. Fără a aduce atingere aranjamentelor specifice care se aplică propunerilor Comisiei în temeiul articolului 155 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia va desfășura, înainte de a adopta o propunere, consultări publice deschise și transparente, asigurându-se că modalitățile și termenele acestor consultări publice permit o participare cât mai amplă. Comisia va încuraja în mod deosebit participarea directă la consultări a IMM-urilor și a altor utilizatori finali. Aceasta va include consultările publice prin internet. Rezultatele consultărilor publice și ale părților interesate se comunică fără întârziere ambilor colegiitori și sunt făcute publice.

Evaluarea ex-post a legislației în vigoare

20. Cele trei instituții confirmă importanța organizării activității lor de evaluare a funcționării legislației Uniunii într-un mod care să respecte cel mai înalt grad posibil de consecvență și coerență, inclusiv prin consultări aferente publice și ale părților interesate.

21. Comisia va informa Parlamentul European și Consiliul în legătură cu planificarea sa multianuală a evaluărilor legislației existente și, pe cât posibil, va include în respectiva planificare solicitările acestora privind evaluarea aprofundată a unor domenii specifice de politică sau a anumitor acte juridice.

Planificarea Comisiei privind evaluarea va respecta calendarul pentru rapoarte și analize prevăzut în legislația Uniunii.

22. În contextul ciclului legislativ, evaluările actelor legislative și ale politicilor existente, bazate pe eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată, ar trebui să stea la baza evaluărilor impactului opțiunilor privind viitoarele acțiuni. Pentru a sprijini aceste procese, cele trei instituții convin să prevadă, după caz, în legislație cerințe privind raportarea, monitorizarea și evaluarea, evitând totodată reglementarea și sarcinile administrative excesive, mai ales asupra statelor membre. După caz, aceste cerințe pot include indicatori cuantificabili ca bază pentru a culege dovezi ale efectelor legislației la fața locului.

23. Cele trei instituții convin să analizeze în mod sistematic utilizarea clauzelor de revizuire în legislație și să țină seama de timpul necesar pentru punerea în aplicare și pentru culegerea dovezilor privind rezultatele și impacturile.

Cele trei instituții vor avea în vedere o eventuală limitare a aplicării anumitor acte legislative pe o durată fixă („clauza de încetare a efectelor”).

24. Cele trei instituții se informează în timp util înainte de a-și adopta sau de a-și revizui orientările privind instrumentele acestora pentru o mai bună legiferare (consultările publice și ale părților interesate, evaluările de impact și evaluările ex-post).

IV. INSTRUMENTE LEGISLATIVE

25. Pentru fiecare propunere, Comisia furnizează Parlamentului European și Consiliului o explicație și o justificare referitoare la alegerea temeiului juridic și a tipului de act în expunerile de motive care însoțesc propunerea. Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de diferențele dintre regulamente și directive din punctul de vedere al caracteristicilor și efectelor acestora.

De asemenea, Comisia explică în expunerile sale de motive modul în care măsurile propuse respectă principiile subsidiarității și proporționalității și modul în care acestea sunt compatibile cu drepturile fundamentale. În plus, Comisia oferă explicații privind atât domeniul de aplicare, cât și rezultatele tuturor consultărilor publice și a părților interesate, evaluărilor de impact și ex-post ale legislației în vigoare pe care le-a efectuat.

Dacă se va avea în vedere o modificare a temeiului juridic care va duce la o transformare a procedurii legislative ordinare într-o procedură legislativă specială sau într-o procedură fără caracter legislativ, cele trei instituții vor avea un schimb de opinii cu privire la aceasta.

Cele trei instituții convin că alegerea temeiului juridic constituie o acțiune de ordin juridic care se bazează pe motive obiective care sunt supuse controlului jurisdicțional.

Comisia își asumă în continuare pe deplin rolul instituțional menit să asigure respectarea tratatelor și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.

V. ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

26. Cele trei instituții subliniază rolul important al actelor delegate și al actelor de punere în aplicare în cadrul dreptului Uniunii. Utilizate cu eficiență și transparență și în cazuri justificate, aceste acte fac parte integrantă din instrumentele pentru o mai bună legiferare, contribuind la un ansamblu de acte legislative simple și actualizate și la punerea lor în aplicare rapidă și eficientă. Legiuitorului îi revine competența de a decide dacă și în ce măsură va utiliza acte delegate sau acte de punere în aplicare, în limitele tratatelor.

27. Cele trei instituții recunosc că este necesar ca toate actele legislative existente să fie aliniate la cadrul legislativ introdus prin Tratatul de la Lisabona și, mai ales, că este necesar ca toate actele de bază care se referă încă la procedura de reglementare cu control să fie aliniate rapid, aceasta constituind o prioritate deosebită. Comisia va propune această din urmă aliniere până la sfârșitul anului 2016.

28. Cele trei instituții au ajuns la un acord referitor la o înțelegere comună privind actele delegate referitoare la clauzele standard aferente (denumită în continuare „Înțelegerea comună”), anexată la prezentul acord. În conformitate cu Înțelegerea comună și în vederea consolidării transparenței și a procesului de consultare, Comisia se angajează ca, înainte de adoptarea actelor delegate, să reunească toate cunoștințele necesare, inclusiv prin consultarea unor experților statelor membre și prin consultări publice.

În plus, ori de câte ori apare nevoia unor competențe mai vaste în etapa timpurie de pregătire a proiectelor de acte de punere în aplicare, Comisia va face apel la grupuri de experți, va consulta părțile interesate vizate și/sau va organiza consultări publice, după caz.

Pentru a asigura accesul echitabil la toate informațiile, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre. Experți din Parlamentul European și din Consiliu au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei la care sunt invitați experți din statele membre și care se referă la pregătirea actelor delegate.

Comisia poate fi invitată la reuniuni în Parlamentul European sau în Consiliu pentru a desfășura noi schimburi de opinii privind pregătirea actelor delegate.

Cele trei instituții vor începe fără întârziere negocieri după intrarea în vigoare a prezentului acord, în vederea completării Înțelegerii comune prin furnizarea de criterii fără caracter obligatoriu pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

29. Cele trei instituții se angajează să instituie în strânsă cooperare, nu mai târziu de sfârșitul anului 2017, un registru funcțional comun al actelor delegate, care să ofere informații în mod structurat și ușor de parcurs pentru a spori transparența, pentru a facilita planificarea și pentru a permite trasabilitatea tuturor etapelor diferite din ciclul de viață al unui act delegat.

30. În ceea ce privește exercitarea competențelor de executare de către Comisie, cele trei instituții convin să se abțină de la adăugarea, în legislația Uniunii, a unor cerințe procedurale care ar modifica mecanismele de control prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Comitetelor care își îndeplinesc atribuțiile în temeiul procedurii instituite prin regulamentul sus-menționat nu ar trebui să li se solicite să îndeplinească alte funcții, în respectiva capacitate.

31. Delegările de competență pot fi corelate dacă Comisia oferă justificări obiective bazate pe o legătură de fond între două sau mai multe delegări de competență cuprinse într-un singur act legislativ și cu excepția cazului în care actul legislativ conține dispoziții contrare. Consultările din timpul pregătirii actelor delegate au de asemenea rolul de a evidenția delegările de competență despre care se consideră că au o legătură de fond. În aceste cazuri, toate obiecțiile formulate de Parlamentul European sau de Consiliu vor indica în mod clar delegarea de competență la care se referă în mod specific.

VI. TRANSPARENȚĂ ȘI COORDONAREA PROCESULUI LEGISLATIV

32. Cele trei instituții iau act de faptul că procedura legislativă ordinară s-a dezvoltat pe baza contactelor regulate în toate etapele procedurii. Acestea își mențin angajamentul de a îmbunătăți în continuare activitatea în cadrul procedurii legislative ordinare în conformitate cu principiile cooperării loiale, transparenței, responsabilității și eficienței.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) Nr. 182/2011 al Parlamentului european și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Cele trei instituții sunt de acord, în special, că Parlamentul European și Consiliul, în calitate de colegiuitori, trebuie să își exercite competențele în condiții de egalitate. Comisia își îndeplinește rolul de facilitator tratând cele două ramuri ale autorității legislative în mod egal, cu respectarea deplină a rolurilor atribuite celor trei instituții de către tratate.

33. Cele trei instituții se vor informa reciproc cu regularitate pe tot parcursul procesului legislativ cu privire la activitatea lor, cu privire la negocierile aflate în derulare între ele și cu privire la orice feedback al părților interesate pe care l-ar putea primi, prin proceduri adecvate, inclusiv prin intermediul dialogului dintre acestea.

34. Parlamentul European și Consiliul, în calitate de legiuitori, convin asupra importanței de a menține contacte strânse chiar înainte de negocierile interinstituționale pentru a se ajunge la o mai bună înțelegere reciprocă a pozițiilor lor respective. În acest scop, în cadrul procesului legislativ, ele vor facilita schimbul reciproc de opinii și informații, inclusiv prin invitarea în mod regulat a reprezentanților celorlalte instituții la schimburi informale de opinii.

35. Din motive de eficiență, Parlamentul European și Consiliul vor asigura o sincronizare mai bună a tratamentului propunerilor legislative. În special, Parlamentul European și Consiliul vor compara programele indicative pentru diferitele etape care conduc la adoptarea finală a fiecărei propuneri legislative.

36. După caz, cele trei instituții pot conveni să își coordoneze eforturile pentru a accelera procesul legislativ, asigurând respectarea prerogativelor colegiuitorilor și păstrarea calității legislației.

37. Cele trei instituții convin că furnizarea de informații către parlamentele naționale trebuie să le permită acestora din urmă să își exercite pe deplin atribuțiile în conformitate cu tratatele.

38. Cele trei instituții vor asigura transparența procedurilor legislative pe baza legislației și jurisprudenței relevante, inclusiv o desfășurare adecvată a negocierilor trilaterale.

Cele trei instituții vor îmbunătăți comunicarea către public pe parcursul întregului ciclu legislativ și, în special, vor anunța în comun rezultatul pozitiv al procesului legislativ în cadrul procedurii legislative ordinare după ce au ajuns la un acord, și anume prin conferințe de presă comune sau prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate.

39. Pentru a facilita trasabilitatea diferitelor etape ale procesului legislativ, cele trei instituții se angajează să identifice, până la 31 decembrie 2016, modalități de a dezvolta în continuare platforme și instrumente în acest sens, în vederea stabilirii unei baze de date comune specifice privind stadiul dosarelor legislative.

40. Cele trei instituții recunosc importanța garantării faptului că fiecare instituție își poate exercita drepturile și îndeplini obligațiile consacrate în tratate, astfel cum sunt interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în ceea ce privește negocierea și încheierea acordurilor internaționale.

Cele trei instituții se angajează să se reunească în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului acord în vederea negocierii unor acorduri practice îmbunătățite pentru cooperarea și schimbul de informații în cadrul tratatelor, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

VII. TRANSPUNEREA ȘI APLICAREA LEGISLAȚIEI UNIUNII

41. Cele trei instituții convin asupra importanței unei cooperări mai structurate între ele pentru a evalua aplicarea și eficacitatea dreptului Uniunii în vederea îmbunătățirii acestuia prin legislația viitoare.

42. Cele trei instituții pun accent pe necesitatea aplicării rapide și corecte a legislației Uniunii în statele membre. Termenul pentru transpunerea directivelor va fi cât mai scurt posibil și, în general, nu va depăși doi ani.

43. Cele trei instituții fac apel la statele membre, ca atunci când adoptă măsuri care transpun sau pun în aplicare legislația Uniunii sau când asigură execuția bugetului Uniunii, să comunice în mod clar publicului în legătură cu aceste măsuri. Atunci când, în contextul transpunerii directivelor în dreptul intern, statele membre aleg să adauge elemente care nu sunt în niciun fel legate de respectivele acte legislative ale Uniunii, aceste adăugiri ar trebui identificate fie prin actul de transpunere a directivei, fie prin documente asociate.

44. Cele trei instituții solicită statelor membre să coopereze cu Comisia pentru a obține informațiile și datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea aplicării dreptului Uniunii. Cele trei instituții reamintesc și subliniază importanța Declarației Politice Comune din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ale Comisiei și ale statelor membre ⁽¹⁾ și a Declarației Politice Comune din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind documentele explicative care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere.

45. Comisia va continua să raporteze anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea legislației Uniunii. Raportul Comisiei include, după caz, trimiterea la informațiile menționate la punctul 43. Comisia poate furniza informații suplimentare cu privire la stadiul implementării unui anumit act legislativ.

VIII. SIMPLIFICARE

46. Cele trei instituții își confirmă angajamentul de a utiliza tehnica legislativă de reformare pentru modificarea legislației existente mai frecvent și cu respectarea deplină a Acordului interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative. În cazul în care reformarea nu este adecvată, Comisia va prezenta o propunere, în conformitate cu Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative, cât mai curând posibil după adoptarea unui act de modificare. Dacă nu prezintă o astfel de propunere, Comisia precizează motivele.

47. Cele trei instituții se angajează la promovarea celor mai eficiente instrumente de reglementare, precum armonizarea și recunoașterea reciprocă, pentru a evita reglementarea excesivă și sarcinile administrative și pentru a îndeplini obiectivele tratatelor.

48. Cele trei instituții convin să coopereze în scopul de a actualiza și de a simplifica legislația, precum și de a evita reglementarea excesivă și sarcinile administrative pentru cetățeni, administrații și întreprinderi, inclusiv pentru IMM-uri, asigurând, în același timp, îndeplinirea obiectivelor legislației. În acest context, cele trei instituții convin să desfășoare schimburi de opinii în această privință înainte de finalizarea programului anual de lucru al Comisiei.

Ca o contribuție la programul său privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), Comisia se angajează să prezinte în fiecare an o imagine de ansamblu a rezultatelor eforturilor Uniunii de simplificare a legislației, de evitare a reglementării excesive și de reducere a sarcinilor administrative, inclusiv un studiu anual asupra sarcinilor.

Pe baza evaluării impactului și a activității de evaluare desfășurate de instituții, precum și a informațiilor transmise de statele membre și de părțile interesate și ținând cont de costurile și beneficiile reglementărilor Uniunii, Comisia va cuantifica, pe cât posibil, potențialul de reducere a poverii normative sau de economii al fiecărei propuneri sau al fiecărui act juridic.

De asemenea, Comisia va evalua fezabilitatea stabilirii de obiective pentru reducerea sarcinilor în anumite sectoare, în cadrul REFIT.

IX. PUNEREA ÎN APLICARE ȘI MONITORIZAREA PREZENTULUI ACORD

49. Cele trei instituții iau măsurile necesare pentru a se asigura că au mijloacele și resursele necesare pentru punerea în aplicare adecvată a prezentului acord.

50. Cele trei instituții vor monitoriza periodic și în comun punerea în aplicare a prezentului acord, atât la nivel politic prin discuții anuale cât și la nivel tehnic în cadrul Grupului de coordonare interinstituțională.

X. DISPOZIȚII FINALE

51. Prezentul acord interinstituțional înlocuiește Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2003 ⁽²⁾ privind o mai bună legiferare și Abordarea comună interinstituțională a evaluării impactului din noiembrie 2005 ⁽³⁾.

Anexa la prezentul acord înlocuiește Înțelegerea comună din 2011 privind actele delegate.

52. Prezentul acord intră în vigoare la data semnării.

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽²⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

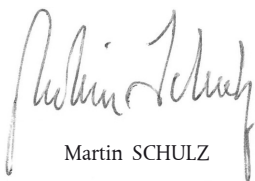
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Întocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. apríla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

Za Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

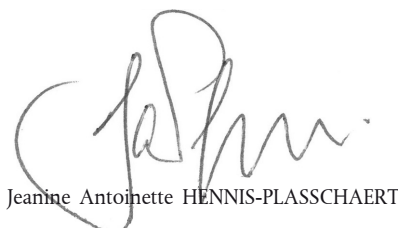
Za Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

Za Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Komisioon puolesta
 På kommissionens vägnar

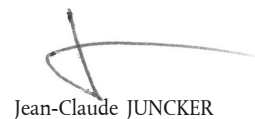
Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Înțelegere comună între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind actele delegate**I. Domeniu de aplicare și principii generale**

1. Prezenta înțelegere comună se bazează pe înțelegerea comună privind actele delegate, pe care o înlocuiește, și raționalizează practica instituită ulterior de Parlamentul European și Consiliu. Aceasta stabilește modalitățile practice, precum și clarificările și preferințele convenite aplicabile delegării de competențe legislative în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Articolul menționat prevede ca obiectivele, conținutul, domeniul de aplicare și durata delegării să fie definite în mod explicit în fiecare act legislativ care include o astfel de delegare (denumit în continuare „actul de bază”).
2. În exercitarea competențelor lor și în conformitate cu procedurile prevăzute în TFUE, Parlamentul European, Consiliul și Comisia (denumite în continuare „cele trei instituții”) cooperează pe tot parcursul procedurii în scopul de a facilita exercitarea competențelor delegate și pentru a asigura controlul real al acestor competențe de către Parlamentul European și de către Consiliu. În acest scop, se mențin contactele corespunzătoare la nivel administrativ.
3. Atunci când propun o delegare de competențe în temeiul articolului 290 din TFUE, sau efectuează o astfel de delegare, instituțiile vizate, în funcție de procedura de adoptare a actului de bază, se angajează să utilizeze pe cât posibil clauzele standard prevăzute în apendice.

II. consultări în timpul pregătirii și elaborării de acte delegate

4. Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru la pregătirea proiectelor de acte delegate. Experții statelor membre sunt consultați în timp util cu privire la fiecare proiect de act delegat elaborat de serviciile Comisiei (*). Proiectele de acte delegate sunt puse la dispoziția experților statelor membre. Aceste consultări se desfășoară prin intermediul grupurilor de experți existente sau prin intermediul unor reuniuni ad-hoc cu experți din statele membre, pentru care Comisia trimite invitații prin intermediul reprezentanțelor permanente ale tuturor statelor membre. Statele membre decid care sunt experții care participă la consultări. Experților li se pun la dispoziție proiectele de acte delegate, proiectul de ordine de zi și orice alte documente relevante cu suficient timp înainte pentru a-și pregăti punctul de vedere.
5. La sfârșitul reuniunilor cu experții din statele membre sau ca urmare a unor astfel de reuniuni, serviciile Comisiei prezintă concluziile care s-au desprins din discuții, inclusiv modul în care vor ține seama de opiniile experților și modul în care intenționează să acționeze. Concluziile vor fi consemnate în procesul-verbal al reuniunii.
6. Pregătirea și elaborarea actelor delegate pot include, de asemenea, consultări cu părțile interesate.
7. În situația în care conținutul material al unui proiect de act delegat este modificat în vreun fel, Comisia le acordă experților din statele membre posibilitatea de a reacționa, dacă este cazul în formă scrisă, la versiunea modificată a proiectului de act delegat.
8. Un rezumat al procesului de consultare se include în expunerea de motive ce însoțește actul delegat.
9. Periodic, Comisia pune la dispoziție lista orientativă a actelor delegate.

(*) Particularitățile procedurii de elaborare a standardelor tehnice de reglementare (STR), astfel cum este descrisă în Regulamentele AES [(Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12), Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48) și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84)] vor fi luate în considerare fără a aduce atingere acordurilor de consultare, astfel cum sunt prevăzute în prezentul acord.

10. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia asigură transmiterea promptă și simultană a tuturor documentelor, inclusiv a proiectelor de acte, către Parlamentul European, Consiliu și către experții din statele membre.
11. Atunci când consideră că este necesar, Parlamentul European și Consiliul își pot trimite propriii experți la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei la care sunt invitați experți din statele membre și care se referă la pregătirea actelor delegate. În acest scop, Parlamentul European și Consiliul primesc planificarea pentru următoarele luni și invitații la toate reuniunile experților.
12. Cele trei instituții își trimit adresele respective de e-mail funcționale care trebuie folosite pentru transmiterea și primirea tuturor documentelor referitoare la actele delegate. După instituirea sa, registrul menționat la punctul 29 din prezentul acord va fi utilizat în scopul respectiv.

III. Modalități de transmitere a documentelor și calcularea perioadelor

13. Utilizând un mecanism adecvat, Comisia transmite în mod oficial actele delegate Parlamentului European și Consiliului. Documentele clasificate se prelucreează în conformitate cu procedurile administrative interne stabilite de fiecare instituție, astfel încât să se ofere toate garanțiile necesare.
14. Pentru ca Parlamentul European și Consiliul să fie în măsură să își exercite prerogativele prevăzute la articolul 290 din TFUE în termenele stabilite în fiecare act de bază, Comisia nu transmite niciun act delegat în următoarele perioade:

— de la 22 decembrie - la 6 ianuarie;

— de la 15 iulie - la 20 august.

Aceste perioade se aplică doar atunci când termenul pentru formularea de obiecții este stabilit conform punctului 18.

Aceste perioade nu se aplică în privința actelor delegate adoptate prin procedura de urgență, prevăzută în partea VI din prezenta înțelegere comună. În cazul în care un act delegat este adoptat prin procedura de urgență în decursul uneia din perioadele menționate la primul paragraf, termenul pentru formularea de obiecții prevăzut în actul de bază se calculează de la data la care se încheie perioada respectivă.

Până în luna octombrie a anului dinaintea alegerilor Parlamentului European, cele trei instituții convin cu privire la un mecanism de notificare a actelor delegate aplicabil pe durata vacanței electorale.

15. Termenul pentru formularea de obiecții se calculează începând de la data la care Parlamentul European și Consiliul primesc toate versiunile lingvistice oficiale.

IV. Durata delegării de competențe

16. Actul de bază poate conferi Comisiei competența de a adopta acte delegate pentru o perioadă nedeterminată sau pentru o perioadă determinată.
17. Atunci când se indică o perioadă determinată, actul de bază ar trebui să prevadă, în principiu, ca delegarea competențelor să se prelungească tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea fiecărei perioade. Acest punct nu aduce atingere dreptului de revocare al Parlamentului European sau al Consiliului.

V. Termene pentru formularea de obiecții de către Parlamentul European și de către Consiliu

18. Fără a aduce atingere procedurii de urgență, termenul pentru formularea de obiecții precizat de la caz la caz în fiecare act de bază ar trebui, în principiu, să nu fie mai scurt de două luni și să se poată prelungi pentru fiecare instituție (Parlamentul European sau Consiliul), la inițiativa acesteia, cu încă două luni.

19. Cu toate acestea, actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecții.

VI. Procedura de urgență

20. Procedura de urgență ar trebui utilizată doar în situații excepționale, cum ar fi chestiuni legate de securitate și siguranță, protecția sănătății și a siguranței sau relațiile externe, inclusiv situații de criză umanitară. Parlamentul European și Consiliul ar trebui să justifice în actul de bază folosirea procedurii de urgență. În actul de bază se precizează cazurile în care se recurge la procedura de urgență.
21. Comisia se angajează să furnizeze Parlamentului European și Consiliului toate informațiile privind posibilitatea ca un act delegat să fie adoptat prin procedură de urgență. De îndată ce anticipează o astfel de posibilitate, serviciile Comisiei anunță în mod informal Secretariatul Parlamentului European și Secretariatul Consiliului în acest sens, folosind adresele de e-mail menționate la punctul 12.
22. Un act delegat adoptat prin procedura de urgență intră în vigoare fără întârzieri și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în termenul prevăzut în actul de bază. Dacă se formulează o obiecție de către Parlamentul European sau de către Consiliu, Comisia abrogă actul imediat după notificarea din partea Parlamentului European sau a Consiliului privind decizia de a formula obiecții.
23. Atunci când notifică un act delegat prin procedura de urgență Parlamentului European și Consiliului, Comisia prezintă motivele pentru utilizarea procedurii respective.

VII. Publicarea în Jurnalul Oficial

24. Actele delegate se publică în seria L a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* numai după expirarea termenului pentru formularea de obiecții, cu excepția cazului prevăzut la punctul 19. Actele delegate adoptate prin procedura de urgență se publică fără întârziere.
25. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 297 din TFUE, deciziile Parlamentului European sau ale Consiliului de a revoca o delegare de competență, de a se opune unui act delegat adoptat în cadrul procedurii de urgență sau de a se opune unei reînnoiri tacite a unei delegări de competențe se publică, de asemenea, în seria L a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Decizia de revocare intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
26. De asemenea, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* deciziile de abrogare a actelor delegate adoptate prin procedura de urgență.

VIII. Schimb reciproc de informații, în special în cazul unei revocări

27. Atunci când își exercită drepturile în contextul aplicării condițiilor prevăzute în actul de bază, Parlamentul European și Consiliul se informează cu privire la aceasta; de asemenea, cele două instituții informează Comisia.
28. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul inițiază o procedură care ar putea avea drept rezultat revocarea unei delegări de competență, instituția respectivă informează celelalte două instituții cel târziu cu o lună înainte de a lua decizia de revocare.
-

Apendice

Clauze standard

Considerent:

În vederea ... [*obiectivul urmărit*], competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește ... [*conținut și domeniu de aplicare*]. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

Articol(e) care delegă competențe

Comisia [adoaptă/este împuternicită să adopte] acte delegate în conformitate cu articolul [A] privind ... [*conținut și domeniu de aplicare*].

Paragraf suplimentar care se adaugă atunci când se aplică procedura de urgență:

În cazul ... [*conținut și domeniu de aplicare*], dacă motive imperative de urgență impun acest lucru, procedura prevăzută la articolul [B] se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului articol.

Articolul [A]

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(durata)

Opțiunea 1:

(2) Competența de a adopta acte delegate prevăzută la articolul [articolele] ... se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată începând cu ... [*data intrării în vigoare a actului legislativ de bază sau o altă dată stabilită de colegiitori*].

Opțiunea 2:

(2) Competența de a adopta acte delegate prevăzută la articolul [articolele] ... se conferă Comisiei pentru o perioadă de ... ani, începând cu ... [*data intrării în vigoare a actului legislativ de bază sau o altă dată stabilită de colegiitori*]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de ... ani. Delegarea competențelor se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

Opțiunea 3:

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul [articolele] ... se conferă Comisiei pentru o perioadă de ... ani începând cu ... [*data intrării în vigoare a actului legislativ de bază sau o altă dată stabilită de colegiitori*].

(3) Delegarea competenței menționate la articolul [articolele] ... poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului [articolelor] ... intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de [două luni] de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articol suplimentar care se adaugă atunci când se aplică procedura de urgență:

Articolul [B]

Procedura de urgență

- (1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). În notificarea unui act delegat trimisă Parlamentului European și Consiliului se prezintă motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.
- (2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecții la un act delegat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul [A] alineatul (6). În acest caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul notifică decizia de a formula obiecții.
-